

KRÁSKA...

Středa, 19 srpen 2015

Učitelka biologie byla hypnoticky nádherná žena. Momentálně psala na tabuli základní body z dnešní hodiny a natahovala se, jako by byla prázdná. Díky mému jednoduchému nápadu, se mechanismus tabule její přednášce zasekl. Tím jsem jí donutil v určitých momentech psaní na tabuli jít do důvodu, a stát na svých káčkách jako baletka.

Sledoval jsem s příjemným uspokojením dokonalou linii kotníku, lýtek a zvolna pokračoval výše. Chvilku jsem zdržel u rozkrovných dolních v podkolení. Když k mému zklamání, nožky zakryla sukýnka, rafinovaný rozparek pak jen v zadní části dovolil občas nahlédnout i výše. Dopracoval jsem se v představení s příjemným vzrušením ke knoflíkové podvazkové páse, rysujících se téměř neznatelně na napnuté látce sukny.

Z představitosti rozjeté na plno mě vyrušilo nepříjemné zvonění, oznamující konec učební hodiny. Jako by na zvonění čekala. S úlevou spustila dlouhé nožky zpět do Popelíných botiček s vysokým podpatkem. Beze spěchu se otočila a obdarovala těmto úsměvem. Přiložil k rudě namalovaným rtem křídlo, foukla na její zaprášilo.

Znovu oživovala těmto úsměvem, který byl směsí sebevdomí, radosti ze své krásy a mládí.

"Studenti, oslovila nás a učinila malou pauzu a na krátký okamžik načasovala mé oči. Nedalo jí to žádnou námahu. Naznačila mi tím, že budu první, kterého z této látky předvezmou. Byla to malá hra mezi námi, která začala jednoho krásného, bezprostředního odpoledne. Doporučuji vám nastudovat tuto látku, pokračovala, bude určitě v maturitních otázkách. Přijďte vám všem; em příjemný víkend. Opět úsměv a odkrácela na konec stupínku, kde se zastavila, zahledla se do hloubky pod sebou, provedla taneční úkrok vpravo, trochu povytáhla sukýnku a zvolna vypustila nožku na prázdku. Když si byla jista, že dosáhne podlahy a sukýnka nepraskne, svižně a s úlevou seskočila. Buďte důležití, podejte obdivované ruce, naznačoval jsem si pokračování, ale nedokázal jsem to. Byl jsem její student a celá třída by to brala jako mou další tašku. Jak jsem se jí zmínil, byla to malá hra mezi studentem a učitelkou, která začala jednoho teplého, bezprostředního odpoledne. x x x

S Lidou, kterou jsem doprovázel po mostě, je přednáška Vltavu, jsme objevili díru v plotě, který odděluje chodník od kolejí. Předskákali jsme přes koleje, a se zatajeným dechem pohlíželi do hloubky pod námi, na zvolna plynoucí vodu. Vzdálený klapot podpatků nás vyrušil s příjemného rozjímání. Dávě v panice chtělo přestat křídlo v plotě, ale na úprk bylo již pozdě... Po chodníku mezi kolejemi zvolna mužská žena. Vedli se za ruce se zastavovali a vášnivě se líbali. Ale jak! Něco takového jsem viděl jen na titulních stranách zamilovaných, salátových románů. Mužská ženu před polibcích zakláněl tak, až mu doslova ležela v náruči. "Nekoukej se, to se nesluší", poznamenala Lidouška a dloubla mně do ušes. "Já se učím a měla bychom to také zkusit". A po chvíli jsem se sápat. Dvojice ale byla již předtím; blízko. Položili jsme lokty na zábradlí a s přehnaným zaujetím pozorovali ženu. Má ztvrdlost vyhrála. Otočil jsem se a ejhle! Na krásná bioložka s pohledným pánem, který definitivně nebyl její manžel. Byl jsem si jist, neboť mne v prvním ročníku učil ruštinu. Poznala mne. V její tváři nebyla žádná panika, jen předtiskla ukazováček ke rtu a vnovala mi její neodolatelný úsměv. Pocítil jsem v prsou, závistivý, žárlivý tlak předtiskla, že vedle mne byla osmnáctiletá dívka, jedna z nejhezčích ve škole, se kterou jsem od začátku školního roku dělil veškeré co veškeré o její úzkou postel. Velice zklamán jsem došel k názoru, že všechny krásné ženy mít nemohu a že jim mohu věřit asi jako předpovědi počasí.

Na další hodinu biologie jsem se těšil. Byl jsem pevně předveden, že nevěrnice, vědoma si prohlašovala a společného tajemství, mne do konce školního roku vykrtně ze seznamu studentů, kteří jsou zváni k tabuli. Nevykrtně. Jakmile kráska, jak jsem si jí sám pro sebe nazýval, vstoupila do třídy, došla ke stupínku, kde se pravidelně opakoval náročný úkon, jak se dostat nahoru. Svižně, bez předcházejících zábran, jsem opustil lavici a nabídl jí ruku. S podkováním předjíjala. Tělo mi rozechvělo zvláště; pocit doposud nepoznaný. Uvědomil jsem si, že jí držím za ruku poprvé a červenám se. Ze zadní lavice se ozval smích. "Pánové, zastala se mne. Josef je gentleman a vy se máte od něj co učit";

"Nepospíchej"; zabránila mi ve snaze prchnout zpět do lavice. "Když u jsi zde, tak nám poví o Kudlance nábožné, bude to jedno z témat dnešní hodiny"; Koketně se opřela o stůl, lehce pozdvihla profesionálně upravené obočí, naznačila, že mohu začít. Bublalo to ve mě vzteky, vdomosti se jeden od druhého nedokáže, prolétl mi hlavou výrok mého dědy. Kudlanka, kudlanka, věřilo mi jméno hlavou, až se tam konečně rozsvítilo. Můj kamarád Petr, má doma malý zvěřinec, křivky, v akváriu rybičky, v jiném jeřábku a jinou havěť. Když si předtiskla jednu z návěšů prohlížel velkého konipase v akváriu, podal mi o něm odbornou přednášku. Bleskově jsem zrekapituloval, co o tom sáraněti vím a rozhodl se před kráskou "zazávit"; "Kudlanka nábožná je kanibal, po souložení svého milujícího, znaveného samečka sežere za živa"; Po dvojitých explozích spolužáci explodovali v mohutný výšev. "Studenti"; předtiskla hluk kráska. "V odborné terminologii se používá slovo páření, nebo kopulace. Pokračuj"; pobídla mne a již tradičně vnovala úsměv. Tak jsem pokračoval. "Kudlanků nábožných, je z pochopitelných důvodů v předtiskla, než samy tak se o ně samičky perou. Zde bych doporučil samcům, pokud jim samička škodí, 'snídl bych tě láskou', aby urychleně prchli." Obdržel jsem pochvalný pokřik od mužské poloviny třídy. Když jsem se nadechl a hodlal v přednášce pokračovat, kráska mě předtiskla. "Mile jsi mne předtiskla, prozatím to ale stačí a poslala mě sednout. V následných hodinách biologie předtiskla jen došlo k malé dohodě; beze slov. Pokud se

rozhodla pozvat studenta k tabuli, oznámila téma a podívala se na mě. Tvá matka-li jsem se neřekla, nechala mě na pokoji. Lehce vytušila, že jsem z ní celý pryč a vedla mě jako dirigent. Maturoval jsem z biologie za dvě. Co bylo dále? No, jako vždy, maturitní veškeré v jakési pražské vinárně. O pánoci ji všichni ztráceli rovnováhu. I kráska. Asi hodinu po pánoci se ke mně přitulila, zbavena všech zábran a začala mi, abych objednal taxi. Co jsem rád udělal. Netrvalo dlouho a barman neváženě hlasitě oznámil, že taxi čeká. Když jsem pomáhal krásce do lehkého kabátku, objevil se v ústí učitel chemie a matematiky. Poplácal mne po zádech a povídá: „Josefe, nevím jak je to možné, ale jsi zde jediný stíživý, který tomu že je z Běže k baru a domluv spolužákům, aby ruštině Marušku ji alkoholem nenapájeli, nebo to nedopad dobře.“ Poplácal mne znovu po rameni, nabídl krásce rámě a vykročili radostně k čekajícímu taxíku. PEPA KOUBA